

fra dette krav, når der foreligger særlige omstændigheder. Da reglerne om arbejdskraftens fri bevægelighed finder anvendelse på søtransport, vil de nævnte krav om indfødsret blive fortrængt af forordningen om arbejdskraftens frie bevægelighed.

Indenrigsministeriet

23. Lov nr. 138 af 10. maj 1915 om *smit-somme sygdomme* (epidemiloven), lov om *børnelammelsesvaccination*, jfr. lovbekendtgørelse nr. 134 af 17. april 1959, og *hospitallernes takstregulativer* betinger adgangen til vederlagsfri behandling eller sygdomsforebyggelse af dansk indfødsret eller bopæl her.

Disse regler må ændres således, at vandrede lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende fra EC-landene ligestilles med danske statsborgere, jfr. rådsforordning nr. 3 og 4 om den sociale tryghed for vandrede lønmodtagere (OM 561/58 og 597/58), og de almindelige planer for ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser, der forudsætter en ligestilling med hensyn til adgangen til at modtage sociale ydelser.

24. Efter § 8 i *apotekerloven*, jfr. lovbekendtgørelse nr. 248 af 2. juni 1962, er det en forudsætning for at opnå bevilling som apoteker, at den pågældende har indfødsret og bopæl her. Der foreligger direktivforslag om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser med hensyn til visse former for farmaceutisk virksomhed (C 54/32/69). På baggrund af de opklarende drøftelser med Kommissionen må det antages, at apotekererhvervet ikke er omfattet af forbeholdet i EEC-traktatens art. 55 om udøvelse af offentlig myndighed.

Ifølge apotekerlovens § 67 om kontrollerede laboratorier og § 68 om kontrollerede engrosvirksomheder kan kun danske virksomheder godkendes som leverandører af lægemidler til apoteker. Det bør overvejes, om disse bestemmelser er i overensstemmelse med bl. a. det fremsatte direktivforslag om engroshandel med lægemidler (OM C 54/32/69).

25. Efter § 26, stk. 1, i lægeloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 197 af 14. maj 1970, er det strafbart at *tage syge i kur uden autorisation som læge* og uden særlig tilladelse fra indenrigsministeren, hvis den pågældende

ikke har indfødsret og ikke har opholdt sig her i 10 år.

Justitsministeriet

26. Efter § 1 i lov nr. 344 af 23. december 1959 om *erhvervelse af fast ejendom* kan personer, der ikke har bopæl her og heller ikke tidligere har haft bopæl her i et tidsrum af i alt 5 år, samt selskaber m. v., der ikke har hjemsted i Danmark, kun erhverve adkomst på fast ejendom her i landet med justitsministerens tilladelse. Kravet om tilladelse må formentlig ophæves i forhold til EC-statsborgere og EC-selskaber i det omfang, erhvervsretten har forbindelse med selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet inden for liberaliserede erhverv eller har til formål at skaffe en bolig til en vandrede lønmodtager. (Derimod må man være berettiget til at kontrollere, at erhvervsretten faktisk er begrundet i de nævnte forhold). Om den praktiske betydning af spørgsmålet henvises til „Danmark og De europæiske Fællesskaber“, Bind II, side 646.

27. Efter retsplejelovens § 119, stk. 1, er dansk indfødsret en betingelse for *advokatbeskikkelse*. Det fremsatte direktivforslag om visse tjenesteydelser fra advokater (C 78/1/69) berører ikke det indfødsretskrav, og der foreligger endnu ikke forslag om liberalisering af etableringsretten for advokater.

28. Efter § 3, stk. 2, og § 7 i lov om *offentlig auktion*, jfr. lovbekendtgørelse nr. 40 af 4. februar 1970, skal auktionsledere og deres autoriserede fuldmægtige eller midlertidige stedfortrædere have indfødsret.

De direktiver, der omfatter sådan virksomhed (OM 869/64 og L 260/1/68), indeholder undtagelse for visse auktionsformer i de nuværende medlemslande, og Fællesskaberne vil formentlig acceptere, at også danske auktionsledere omfattes af forbeholdet i EEC-traktatens art. 55 om udøvelse af offentlig myndighed.

29. Ifølge § 2, stk. 1, i justitsministeriets cirkulære nr. 15 af 30. april 1964 må *markeds-pas* kun udstedes til personer, som har bopæl her og enten har indfødsret i Danmark eller i et af de andre nordiske lande. Den virksomhed, som udøves af vandrede markeds-gøglere, er omfattet af et direktivforslag til liberalisering af „vandreerhvervene“ (OM C 89/12/70).

30. Efter § 3 i lov nr. 223 af 8. juni 1966